

langt skal man gå, hvor mange muligheder skal der være for registrering?

Vi finder i Frihed 2000, at ministeren er landet det helt rigtige sted. Vi finder, at ministeren har fremsat et lovforslag, som er velafbalanceret, hvor der dels er nogle helt klare kriterier for, hvornår man må lave en registrering, både når vi taler om persondelen, og når vi taler om spordelen. Der er nogle helt bestemte kriminalitetstyper, der skal til, og derudover skal man følge retsplejelovens regler om legemsindgreb, som jo også i sig selv er en begrænsning af, i hvilket omfang og i hvilke tilfælde det vil kunne lade sig gøre at foretage en registrering.

Samtidig har ministeren også gjort meget ud af i § 3 klart og tydeligt at beskrive, hvornår man skal slette disse oplysninger igen, og det er vi meget, meget tilfredse med. Vi har gennemgået forslaget grundigt, og vi kan kun sige, at forslaget kunne ikke være skrevet bedre af os selv.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for, synes jeg, en meget positiv modtagelse af lovforslaget her, som har været længe undervejs. Begrundelsen for, at det er kommet som et lovforslag, har flere ordførere været inde på, det skal jeg ikke trætte yderligere med, men konstatere, at nu ligger lovforslaget her, og det giver os selvfølgelig lejlighed til en yderligere runde ud over den, der ellers var tiltænkt at vi skulle have i Retsudvalget på baggrund af de registerforskrifter, som jeg i første omgang havde fået udarbejdet, og som vi har drøftet i Folketingets Retsudvalg.

Flere har talt om den udvikling, vi har på det teknologiske område og på det forskningsmæssige felt, hvor vi nu har dna-analyser som, ja, det nye genetiske fingeraftryk, som jo er det moderne fingeraftryk på mange områder og også i politiets efterforskning.

Hr. Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti var inde på de mange spørgsmål: den nye teknologi, den nye fagre verden rejser, og der har været ført en debat om det her fra mange forskellige sider om, at et dna-profilregister ville kunne indebære særlige misbrugsmuligheder og dermed være særlig betænkeligt eller farligt, fordi man ville registrere folks gener. Det er jo helt evident, den måde, som Dansk Folkeparti arbejder på – vi oplevede det jo også her i salen i går – nemlig det at spille på folks utryghed og angst for forandring, for det nye, for det fremmede,

og ikke gå ind selv at fremskaffe fakta, selv at engagere sig i at forstå tingene, og så dermed som politikere træde i karakter, stå frem og sige: Nu har jeg undersøgt sagen, det står jeg for, det kan jeg stå inde for, men i stedet spiller man på usikkerheden, angsten.

Det er jo kendt, og derfor skal jeg gerne nu bidrage til at prøve at kaste mere lys, også for hr. Skaarup, sådan at han i hvert fald ikke kan fortsætte med at spille på den usikkerhed. Men det er selvfølgelig forståeligt, at befolkningen som sådan har det synspunkt og den usikkerhed; den er forståelig, men den er samtidig en misforståelse.

Når man taler om et dna-profilregister, får de fleste lægfolk associationer til de meget følsomme informationer om arveanlæg, sygdomsdispositioner og personlige karakteristika, som dna-materialet indeholder oplysninger om. Men det eneste, der vil blive registreret i dna-profilregistret, vil rent faktisk være en talprofil, og nu siger jeg det igen, sådan at hr. Skaarup kan høre det, nemlig en talprofil, en række tal, som ikke er andet end tal, og som bygger på, at vi her taler om junk-dna, det vil sige dna-materiale, der intet siger om folks genetiske egenskaber; det er det materiale, genetikerne kalder for ikkekodet dna-område, fordi det altså ikke koder for arveanlæg.

Længderne af disse dna-områder afviger fra menneske til menneske, som også fru Sandy Brinck var inde på. Derfor er disse talprofiler en enestående måde at identificere folk på med en ekstrem stor sikkerhed.

Fru Jette Gottlieb var inde på, at det ikke var hundrede procents sikkerhed, der her var, når vi taler om identifikation via dna. Det er måske ikke hundrede procent, men vi er meget, meget tæt på. Den nyeste teknologi giver 1:1.000.000.000, det vil sige, at der kun vil være én ud af en milliard personer, der har en dna-profil, der ville kunne forveksles med en anden dna-profil. Så vi er meget, meget langt i at kunne have en fuldstændig sikker personidentifikation.

Som sagt er der altså ikke mulighed for, at oplysninger i dna-profilregistret vil kunne anvendes til andet end en ren konstatering af, om en persons dna-profil matcher f.eks. et blod- eller sædspor efter en forbrydelse. Derfor er der i virkeligheden heller ikke nogen reel forskel på de talprofiler, som vil blive registreret i dna-profilregistret, og et ganske almindeligt fingeraftryk. Der er blot tale om et genetisk fingeraf-